

## Arrest

nr. 90 222 van 24 oktober 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat O. PIRARD en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een Guinees staatsburger te zijn, afkomstig te zijn uit Conakry en te behoren tot de etnische groep Peul. U bent moslim.*

*U werd op (...) 1984 geboren in de wijk Koloma (Ratoma) te Conakry. U groeide op en woonde in de wijk X (Ratoma) te Conakry. In 1997 was u werkzaam als taxichauffeur. U werkte sinds 1998 als verkoper van artificieel haar. In 2003 ontmoette u O.K.(...) toen ze artificieel haar kocht. U begon een relatie met O.K.(...) en wilde met haar huwen. De familieleden van O.K.(...)*

gingen onvoorwaardelijk akkoord met een mogelijk huwelijk doch uw vader - die weliswaar geen problemen had met haar Malinké-afkomst – vond dat het onmogelijk was dat zijn oudste zoon met een christelijke vrouw zou huwen. U schakelde vervolgens vrienden van uw oom langs vaderszijde in om uw oom langs vaderszijde te overtuigen van het huwelijk tussen u en O.K.(...). Nadat uw oom langs vaderszijde overtuigd geraakte ging hij op zijn beurt in het bijzijn van zijn vrienden uw vader overtuigen zijn toestemming te geven voor het huwelijk. Uiteindelijk accepteerde uw vader uw huwelijk met O.K.(...) op voorwaarde dat, indien er zich in de toekomst een probleem zou voordoen, u niet moest rekenen op de hulp van uw familieleden langs vaderskant. Op 4 januari 2004 huwde u te Koloma (Conakry) met O.K.(...) die christen was. In 2004 kreeg u ruzie met uw vader en besloot u de ouderlijke woning in de wijk Koloma te verlaten. U besloot te verhuizen naar een huurhuis in de wijk Prince alwaar u gedurende 1 jaar verbleef. Op 4 april 2005 overleed uw vader. Op 1 juni 2005 keerde u terug naar uw ouderlijke woning in Koloma. Doch, uw inwonende halfbroer was ontevreden dat uw echtgenote, O.K.(...), als christen in de woning kwam wonen. Op 12 december 2006 werd uw zoon A.B.(...) geboren. Op 5 april 2010 werd uw dochter H.A.(...) geboren. In februari 2010 werd u sympathisant van de partij UFDG (Union des Forces Democratiques de Guinée). U nam deel aan vergaderingen op het kantoor van UFDG in de wijk Minière op zaterdag en voerde campagne voor het UFDG en poogde mensen te overtuigen voor het UFDG te stemmen. Toen u campagne voerde voor het UFDG tussen Coyah en Conakry werd u op een dag aangevallen door personen van de Malinké-stam die aanhangers waren van de partij van Alpha Condé. In oktober 2010 werd u gearresteerd tijdens een manifestatie. U werd gedurende 2 dagen in detentie gehouden in de gendarmerie van Saint-Emetteur. Na de betaling van geld en de bemiddeling van de leiders van uw partij werd u vrijgelaten. Eén week na de tweede ronde van de verkiezingen – die plaats zouden gevonden hebben op 7 november 2010 – werd u door de eigenaar/verhuurder van het gebouw waarin u de winkel in artificieel haar uitbaatte weggestuurd. Immers, u behoorde tot de etnie Peul terwijl de eigenaar van het gebouw Malinké was. Alle andere huurders die Peul waren werden eveneens op straat gezet door deze eigenaar/verhuurder. Vervolgens liet u al uw koopwaar opbergen in een container en was u vervolgens werkzaam als straatverkoper op de Madina-markt. Op 29 december 2011 ging u naar de woning van een vriend, A.M.(...), en keek u naar het journaal op TV. U werd opgebeld door een vriend, A.O.(...), die u vertelde dat hij naar uw ouderlijke woning was gekomen en uw echtgenote, O.K.(...), aantrof in een ruzie verwickeld met de tweede echtgenote van uw vader en uw halfbroer. De tweede echtgenote van uw vader had voor zijn aankomst heet water over uw echtgenote gegoten omdat zij ruzie had met uw halfbroer. Uw halfbroer had uw echtgenote beledigd omdat ze christen was. Uw vriend, A.O.(...), vertelde u dat hij uw gewonde echtgenote naar het Donka-ziekenhuis te Conakry zou brengen. U repleceerde dat u zich naar het Donka-ziekenhuis zou begeven hetgeen u ook deed. Uw vriend, A.O.(...), bracht uw echtgenote, O.K.(...), naar het Donka-ziekenhuis te Conakry. U arriveerde in het Donka-ziekenhuis. De artsen vroegen u 3100 Guinese Franc. Aangezien u geen geld op zak had keerde u huiswaarts naar uw ouderlijke woning in Koloma om geld te gaan halen. De tweede echtgenote van uw vader en uw halfbroer waren niet thuis. Onmiddellijk na uw aankomst in uw ouderlijke woning op 29 december 2011 werd u gearresteerd door uw schoonbroer, M.(...), die militair was. Klaarblijkelijk hadden de burens de twist tussen uw echtgenote en halfbroer waargenomen waarna zij uw schoonbroer M.(...) opbelden en hem informeerden over het incident. M.(...) had nog 5 u onbekende collega's meegebracht om u te arresteren. U werd naar de gendarmerie van Hamdallaye gebracht. Bij aankomst in de gendarmerie werd u aldaar opgesloten in een gevangenis, werd u gevraagd of u D.D.(...) was en werd u door de gevangenisdirecteur gezegd dat men al veel wist over u vanwege uw politieke activiteiten en u werd beschuldigd van het doneren van geld aan het UFDG. Na 5 dagen werd u uit uw cel gehaald en werd u gezegd dat u beschouwd werd als politiek opponent. U werd tevens beschuldigd van het bekostigen van de aanval op uw echtgenote, O.K.(...), en er werd u gezegd dat u uw echtgenote wilde doden omdat ze Malinké was. Aangezien u weigerde bekentenissen af te leggen werd u door M.(...) verbrand met sigaretten. Er werd u een arrestatiebevel onder de neus geschoven dat gedateerd was 4 november 2011 en waarop stond dat u gekend was omwille van uw politieke activiteiten. U verbleef in totaal 3 weken in de gendarmerie/gevangenis van Hamdallaye en zou vervolgens overgeplaatst worden naar de veiligheidsdienst. Echter uw vriend I.B.(...) regelde uw ontsnapping tijdens uw overplaatsing. U besloot na uw ontsnapping in te trekken in de woning-in-aanbouw van uw vriend I.B.(...) in Cimenterie (Conakry). U verbleef hier 6 dagen. Nadat uw echtgenote, O.K.(...), het ziekenhuis verlaten had trok ze onmiddellijk in bij haar oom langs vaderskant, M.K.(...), in Bambeto (Conakry). Op 24 januari 2012 verliet u Conakry met een vlucht van Brussels Airlines. U arriveerde op 25 januari 2012 in België en op 26 januari 2012 diende u een asielaanvraag in.

## B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (verder CGVS) dat u vreest gedood te zullen worden door de Guinese autoriteiten, meer bepaald vreest u dat 3 broers van uw echtgenote, M.(...), B.(...) en S.(...), die alle drie militair zijn, u zullen doden (zie eerste gehoorverslag (verder 1e gehoor) CGVS dd. 31 mei 2012, p. 9 en tweede gehoorverslag (verder 2de gehoor) CGVS dd. 12 juli 2012, p. 11-12). U verklaarde dat uw schoonbroer M.(...) u beschuldigde van een moordpoging op zijn zus en uw echtgenote op 29 december 2011 omwille van haar behoren tot de etnie Malinké (1ste gehoor, p. 29). U voegde hier aan toe dat uw schoonbroers en militairen B.(...) en S.(...) uw echtgenote gewaarschuwd hadden dat indien u nog activiteiten zou hebben voor de politieke oppositiepartij UDFG ze u zouden arresteren (1ste gehoor, p. 25). U verklaarde dat 3 broers van uw echtgenote, O.K.(...), u er van beschuldigen etnische problemen te brengen (p. 9), en u ervan beschuldigden hun zus en uw echtgenote, O.K.(...), te willen vermoorden omdat zij tot de Malinké-etnie behoort (1ste gehoor, p. 9).

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u de door u aangehaalde “vrees voor vervolging”, met name uitgaande van de 3 broers van uw echtgenote die militair waren, geenszins aannemelijk maakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de broer van uw echtgenote, de militair, M.(...), te wensen overlaat. Zo verklaarde u tijdens uw gehoren voor het CGVS dat M.(...) een militair was (1ste gehoor, p. 12) en werkzaam was in een legerbasis nabij de militaire luchthaven (1ste gehoor, p. 13-14). U verklaarde echter niet te weten sinds wanneer M.(...) in het leger werkzaam was (1ste gehoor, p. 14), niet te weten waar M.(...) leerde om piloot te worden (1ste gehoor, p. 14) en op de vraag van de interviewer van het CGVS “[Wat is de] [F]unctie, divisie en graad van M.(...) in het leger” (1ste gehoor, p. 14) repliceerde u “Ik hoorde enkel dat hij piloot was” (1ste gehoor, p. 14). Hoewel u beweerde dat M.(...) werkzaam was als piloot in het leger (1ste gehoor, p. 14) kon u zijn precieze beroepsinhoud niet toelichten (1ste gehoor, p. 14) en op de vraag van de interviewer van het CGVS “Wat moest hij doen als piloot?” (1ste gehoor, p. 14) antwoordde u slechts “Hij vloog gewoon met het vliegtuig” (1ste gehoor, p. 14). U kon vervolgens niet toelichten of M.(...) goederen dan wel mensen vervoerde in het kader van zijn beroepsactiviteiten voor het leger (1ste gehoor, p. 14) en verklaarde in dit verband “Hij vervoert niets speciaals, ik hoorde enkel dat hij piloot was van een vliegtuig” (1ste gehoor, p. 14). Wanneer de interviewer vervolgens peilt naar de soort vliegtuigen en types van vliegtuigen die M.(...) bestuurt (1ste gehoor, p. 14) geraakte u niet verder dan dat M.(...) een militair vliegtuig bestuurt (1ste gehoor, p. 14). U kon evenmin toelichten waarheen (1ste gehoor, p. 14-15) en waarom (1ste gehoor, p. 14) M.(...) diende te vliegen (1ste gehoor, p. 14). U verklaarde de naam van het kamp of militaire basis alwaar M.(...) gestationeerd was niet te kennen (1ste gehoor, p. 14) en verklaarde in dit verband “Ik hoorde enkel dat de militaire basis diegene van de luchthaven was” (1ste gehoor, p. 14). U verklaarde geen namen van oversten (1ste gehoor, p. 15), ondergeschikten (1ste gehoor, p. 15) noch collega's van M.(...) te kennen (1ste gehoor, p. 15). U beweerde evenmin te weten of M.(...) eerder al dan niet andere legerfuncties dan piloot uitgeoefend had (1ste gehoor, p. 15). Wanneer de interviewer van het CGVS u afsluitend vroeg “Weet u meer details over het beroep van M.(...) als militair?” (1ste gehoor, p. 15) antwoordde u simpelweg “Nee” (1ste gehoor, p. 15).

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat ook uw kennis over de broer van uw echtgenote, de militair S.(...), te wensen overlaat. Zo verklaarde u tijdens uw gehoren voor het CGVS dat uw schoonbroer S.(...) werkzaam was als militair in het militair kamp Alpha Yaya in de wijk Koloma (1ste gehoor, p. 12). Eerder had u beweerd dat u uw ganse leven – met uitzondering van een eenjarige periode in 2004 en 2005 – steeds in Koloma gewoond te hebben (1ste gehoor, p. 3). U beweerde dat S.(...) een belangrijke functie had in het leger (1ste gehoor, p. 13), dat S.(...) een baas was (1ste gehoor, p. 13) en dat S.(...) macht had in het militaire kamp (1ste gehoor, p. 13). U verklaarde echter de exacte militaire functie van S.(...) niet te kennen (p. 12) en u verklaarde in dit verband “[...] ik was nooit in dit militair kamp, ik weet niet hoe militairen werken” (1ste gehoor, p. 12). U verklaarde vervolgens “geen idee” te hebben over de graad en positie van S.(...) in het leger (1ste gehoor, p. 12) en u voegde hier aan toe “ik kan niets vertellen over het leger” (1ste gehoor, p. 12). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens opwierp “Kent u zijn graad, kapitein, sergeant of iets anders?” (1ste gehoor, p. 13) repliceerde u het echt niet te weten (1ste gehoor, p. 13). Vervolgens verklaarde u niet te weten sinds

wanneer S.(...) in het leger was (1ste gehoor, p. 12) en u verklaarde de divisie waartoe S.(...) behoorde in het leger niet te kennen (1ste gehoor, p. 12). U voegde hier aan toe "Ik weet helemaal niets over het leger" (1ste gehoor, p. 12). U kon evenmin toelichten welke beroepsactiviteiten S.(...) uitoefende in het militair kamp Alpha Yaya (1ste gehoor, p. 12). U kon evenmin militaire oversten van S.(...) (1ste gehoor, p. 13) noch ondergeschikten van S.(...) benoemen (1ste gehoor, p. 13) en kende tevens geen namen van collega's van S.(...) in het leger (1ste gehoor, p. 13). U voegde er aan toe dat S.(...) steeds werkzaam was geweest in het militair kamp Alpha Yaya (p. 13) maar dat u vernam dat S.(...) overgeplaatst zou worden naar een ander kamp (1ste gehoor, p. 13) doch u kon de naam van dit nieuwe kamp waarheen hij overgeplaatst zou worden niet benoemen (1ste gehoor, p. 13).

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat ook uw kennis over de broer van uw echtgenote, de militair B.(...), te wensen overlaat. Zo verklaarde u tijdens uw gehoren voor het CGVS dat ook B.(...) werkzaam was als militair in het militair kamp Alpha Yaya (1ste gehoor, p. 13) in de wijk Koloma (1ste gehoor, p. 12) alwaar u uw ganse leven – met uitzondering van een eenjarige periode in 2004 en 2005 – doorbracht (1ste gehoor, p. 3). U verklaarde echter niet te weten wat de functie van B.(...) in het leger was (1ste gehoor, p. 13), niet te weten in welke divisie van het leger B.(...) werkzaam was (1ste gehoor, p. 13) en niet te weten welke graad B.(...) in het leger had (1ste gehoor, p. 13). U verklaarde voorts te denken dat B.(...) geen hoge legerfunctie bezat (1ste gehoor, p. 14) maar kon dit aldus blijkbaar niet met zekerheid stellen. Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Vertel alles wat u weet over de functie van B.(...) in het leger?" (1ste gehoor, p. 13) repliceerde u "Ik kan er niets van vertellen" (1ste gehoor, p. 13). U kon geen oversten noch ondergeschikten van B.(...) in het leger benoemen (1ste gehoor, p. 13) maar verklaarde wel 2 collega's bij naam te kennen alwaar B.(...) steeds mee samen zou geweest zijn (1ste gehoor, p. 13), meer bepaald Ma.S.(...) en Mad.(...) (1ste gehoor, p. 13). U voegde hier echter aan toe de volledige naam van Mad.(...) niet te kennen (1ste gehoor, p. 13) en niet te weten tot welke divisies Ma.S.(...) en Mad.(...) zouden behoren (1ste gehoor, p. 13-14). U kon evenmin de graden en functies van Ma.S.(...) en Mad.(...) toelichten (1ste gehoor, p. 13-14). U verklaarde verder de beroepsactiviteiten (1ste gehoor, p. 14) noch de exacte inhoud van de beroepsactiviteiten van B.(...) te kennen (1ste gehoor, p. 14). U verklaarde evenmin te weten sinds wanneer B.(...) werkzaam was in het leger (1ste gehoor, p. 14). Uw vergoelijkungen voor uw onwetendheden, meer bepaald uw bewering "[...] ik kende deze mensen vroeger niet, ik leerde hen pas kennen via mijn vrouw" (1ste gehoor, p. 14) zijn ontoereikend aangezien u verklaarde reeds op 4 januari 2004 gehuwd te zijn met O.K.(...) (1ste gehoor, p. 9) – hetgeen toch een aanzienlijk periode is -, u verklaarde dat de 3 broers van O.K.(...) die militairen waren voorafgaand aan het huwelijk onvoorwaardelijk instemden met het feit dat u met hun zus in het huwelijk zou treden op 4 januari 2004 (p. 17), de 3 broers van uw echtgenote voorafgaand aan de verbranding van uw echtgenote op 29 december 2011 op de hoogte waren van uw politieke activiteiten voor UFDG (1ste gehoor, p. 24) en – hoewel ze er een hekel aan hadden (1ste gehoor, p. 24) - zouden ze nooit eerder dan 29 december 2011 problemen gemaakt hebben van uw politieke activiteiten (p. 24) ondanks het feit dat uw schoonbroers B.(...) en S.(...) in hun functie van militair veiligheidshandhaver u in 2010 campagne hadden zien voeren voor het UFDG (1ste gehoor, p. 25). U verklaarde in dit verband dat uw 3 schoonbroers die militairen waren u in het verleden waarschuwd en wilden beschermen omdat ze vreesden dat u problemen zou krijgen omwille van uw activiteiten voor het UFDG (p. 13). De vaststelling dat uw kennis over de door u beweerde actoren van vervolging, meer bepaald de 3 broers van uw echtgenote die militairen zouden zijn, quasi onbestaande is ondermijnt in cruciale mate de geloofwaardigheid van het door u aangelegde asielrelaas.

Tot slot kan worden opgemerkt dat hoewel u tijdens uw gehoren voor het CGVS beweerde dat u politiek actief was (1ste gehoor, p. 18), sympathisant was van het UFDG (Union des Forces Démocratiques de Guinée) (1ste gehoor, p. 18), deelnam aan vergaderingen van het UFDG (1ste gehoor, p. 18), problemen kende in Guinée omwille van uw politieke activiteiten (1ste gehoor, p. 22) en deze politieke motieven één van de redenen waren waarom u besloot uw land van herkomst te verlaten (1ste gehoor, p. 18) u noch tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 januari 2012) noch in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (zie vragenlijst CGVS dd. 26 januari 2012) enige melding maakte van uw politieke activiteiten noch van eventuele problemen die u omwille van uw politieke affiliatie zou gekend hebben (zie administratief dossier). Hoewel u voor het CGVS uitdrukkelijk stelde dat u tijdens uw verklaringen voor de DVZ wel degelijk melding had gemaakt van het feit dat u onder meer omwille van politieke redenen het land verliet (1ste gehoor, p. 18 en 23) en dat u sympathisant was van een politieke partij (1ste gehoor, p. 18) blijkt dit geenszins uit het administratief dossier (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven is het bevreemdend dat u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS beweerde dat u in oktober 2010 gearresteerd werd tijdens een manifestatie (1ste gehoor, p. 22), dat u

aan het manifesteren was toen u gearresteerd werd (1ste gehoor, p. 22) en de interviewer van het CGVS zelfs expliciet de vraag stelde waarom u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nergens melding had gemaakt van het feit dat u 2 dagen vastgezet was naar aanleiding van uw deelname in een manifestatie (1ste gehoor, p. 23) terwijl u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS uw verklaringen hieromtrent wijzigde en verklaarde dat u nooit deelnam aan manifestaties of betogingen (2de gehoor, p. 9) en dat u in oktober 2011 – en dus niet oktober 2010 - op straat gearresteerd werd terwijl er een manifestatie aan de gang was doch dat u onterecht beschuldigd werd van deelname aan deze manifestatie (2de gehoor, p. 9). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder grondig aan.

Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul (of Fulla)-etnie betreft alsook uw verklaringen dat indien je Peul bent en in Ratoma (Conakry) woont geïsoleerd wordt (2de gehoor, p. 10), verkopers van de Peul-etnie gediscrimineerd worden (2de gehoor, p. 11) kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnisch evenwicht in Guinee enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peul (of Fulla)-etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier).

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u voorgelegde persoonlijke brief (s.d.) opgesteld door uw vriend I.B.(...) kan bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal beschouwd worden gezien het persoonlijke karakter ervan. Bijgevolg biedt dit document geen enkele garantie van betrouwbaarheid als stavingselement voor uw beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Daarenboven heeft de door u voorgelegde brief ontegensprekelijk een gesolliciteerd karakter gezien de in het Frans opgestelde brief enerzijds aan u werd gericht hoewel u verklaarde analfabeet en te zijn en de Franse taal onmachtig (2de gehoor, p. 2) en u anderzijds toegaf aan uw vriend I.B.(...) gevraagd te hebben deze brief op te stellen om voor te leggen in het kader van uw asielprocedure in België (2de gehoor, p. 4).

Wat betreft het door u voorgelegde uittreksel uit de geboorteakte op naam van D.M.D.(...) (s.d) en opgesteld door de gemeentelijke autoriteiten in Conakry (2de gehoor, p. 4) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste is het merkwaardig dat u verklaarde dat u verklaarde in maart 2012 aan uw vriend I.B.(...) gevraagd te hebben zich naar de gemeentelijke autoriteiten van Guinée te begeven om dit document te bekomen (2de gehoor, p. 4) en dat u verklaarde

*dat I.B.(...) geen problemen had om de uitreiking van dit document te bekomen (2de gehoor, p. 5). De vaststelling dat de Guinese autoriteiten klaarblijkelijk probleemloos een officieel document afleverden op uw naam ondermijnt in ernstige mate de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” vanwege de Guinese autoriteiten. Ten tweede is het merkwaardig dat u beweerde te vermoeden dat I.B.(...) om de uitreiking van het door u voorgelegde uittreksel uit de geboorteakte te bekomen een kopie van uw oorspronkelijke geboorteakte alsook uw identiteitskaart moest voorleggen (2de gehoor, p. 5) en u verklaarde in dit verband dat I.B.(...) in het bezit was van een kopie uw oorspronkelijke geboorteakte en identiteitskaart aangezien u al uw documenten achter liet bij hem toen u uw land van herkomst verliet (2de gehoor, p. 5). Tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken had u echter beweerd dat u uw identiteitskaart en geboorteakte verloren was tijdens een inval van onbekenden in uw woning (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 januari 2012, punt 21).*

*Wat betreft de door u voorgelegde fax van het uittreksel uit de geboorteakte op naam van D.M.D.(...) (s.d) kan slechts gezegd worden dat deze fax dateert van 2 april 2012 en u verklaarde deze fax gestuurd te hebben naar uw advocaat (2de gehoor, p. 3) en het aldus merkwaardig is dat u dit document pas tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS, meer bepaald op 12 juli 2012, voorlegde en niet eerder.*

*Wat betreft de door u voorgelegde envelop van DHL dd. 14 maart 2012 verstuurd aan u door I.B.(...) vanuit Conakry kan slechts gezegd worden dat uw verklaringen over welke documenten zich in deze envelop bevonden geenszins geverifieerd kunnen worden.*

*U legde geen documenten voor waaruit zou kunnen blijken welke reisweg u vanuit Guinée heeft afgelegd en wanneer u precies in België bent aangekomen.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat er geen twijfel is over zijn nationaliteit. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) aanhaalt dat de persoonlijke brief van I.B.(...) bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal beschouwd kan worden gezien het persoonlijke karakter ervan, wijst verzoeker op een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat stelt: “(...)la preuve peut s’établir en matière d’asile par toute voie de droit(...)” (CCE 26 april 2010, nr. 42 384). Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal dit document toch dient te bestuderen.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal bovenvermeld document beoordeeld heeft en terecht stelt dat de brief van I.B.(...) niet als objectief bewijsmateriaal kan worden gezien.

Getuigschriften of brieven van privépersonen kunnen een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door de verzoekende partij aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

Verder wijst de Raad erop dat wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft, dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS 14 juli 2011, beschikking nr. 7257).

Verzoeker citeert vervolgens uit een arrest van de Raad (CCE 2 oktober 2008, nr. 891) en stelt dat de opmerkingen over verzoekers kennis met betrekking tot de broer van zijn echtgenote zeker onvoldoende gemotiveerd zijn om zijn asielaanvraag te verwerpen.

De Raad stelt vast verzoeker deze bewering niet nader bepaalt en dat de bestreden beslissing uitvoerig gemotiveerd is en meent dat de niet aannemelijkheid van een asielrelaas niet alleen kan worden

afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484). Van verzoeker kan verwacht worden dat hij voldoende informatie kan geven over de personen van wie hij vervolging vreest en verzoeker blijft hier in gebreke. *In casu* stelt verzoeker vervolging te vrezen van de drie broers van zijn echtgenote, die alle drie militair zijn, maar kan verzoeker weinig tot niets vertellen over deze drie schoonbroers, ondanks het feit dat hij al getrouwd is met hun zus sinds 4 januari 2004. De Raad is dan ook van mening dat de motieven van de bestreden beslissing weldegelijk afdoende zijn.

Vervolgens citeert verzoeker uit een niet nader bepaald rapport van Amnesty International (hierna: AI). De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met hun individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke.

Tot slot citeert verzoeker een laatste arrest van de Raad, waarin gesteld wordt dat er nog steeds een klimaat van grote onzekerheid heerst in verzoekers land van herkomst en dat hierdoor de bevoegde overheden nog steeds met grote voorzichtigheid de asielaanvragen van personen uit verzoekers land van herkomst, dienen te onderzoeken (CCE 31 mei 2012, nr. 82 074).

De Raad wijst erop dat zijn arresten geen precedentswaarde hebben. Verder stelt de bestreden beslissing: *"(...)Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul (of Fulla)-etnie betreft alsook uw verklaringen dat indien je Peul bent en in Ratoma (Conakry) woont gevisieerd wordt (2de gehoor, p. 10), verkopers van de Peul-etnie gediscrimineerd worden (2de gehoor, p. 11) kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnisch evenwicht in Guinee enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peul (of Fulla)-etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier).(...)"*.

De Raad schaaft zich achter dit motief dat steun vindt in het administratief dossier, meer bepaald de landeninformatie (stuk 16).

De argumentatie van de verzoekende partij bevat voor de rest geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijft.

Ter zitting toont verzoeker foto's van zijn echtgenote, die hij niet wenst neer te leggen. In antwoord op de vraag wat hij hiermee wil bewijzen stelt verzoeker dat hij zijn land verlaten heeft omdat hij bedreigd werd door de familie van zijn vrouw en hij vreest voor een herbesnijdenis van zijn echtgenote. Bij gebrek aan communicatie met zijn advocaten kon hij dit niet vroeger meedelen.

Met betrekking tot nieuwe gegevens stelt artikel 39/76, derde lid van de vreemdelingenwet: *"In afwijking van het tweede lid en desgevallend van artikel 39/60, tweede lid, kan de Raad met het oog op een goede rechtsbedeling, beslissen om elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen, met inbegrip van hun verklaringen ter terechtzitting, onder de cumulatieve voorwaarden dat :*

*1° deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingsdossier;*

*2° ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen;*

*3° de partij aannemelijk maakt dat zij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen."*

In zijn arrest 81/2008 van 27 mei 2008 wees het Grondwettelijk Hof op het volgende: *"B.30. Artikel 39/76, § 1, tweede en derde lid, van de wet van 15 december 1980 schendt de in het middel genoemde bepalingen niet, wanneer het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid met volle rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennisneemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt."*

De Raad stelt vast dat verzoeker op 31 mei 2012 in aanwezigheid van een advocaat gehoord werd en op 12 juli 2012 zonder de aanwezigheid van een advocaat. Hij maakt niet aannemelijk dat hij de nieuwe gegevens die hij ter zitting meedeelt, namelijk een vrees voor herbesnijdenis van zijn echtgenote, niet voorheen bij de commissaris-generaal kon meedelen en hij maakt ook niet aannemelijk dat deze vrees een bewijs is van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS